

ДИМИТЪР БЕЖАНСКИ

ДЕТЕЛИНА С ЧЕТИРИ ЛИСТА

Част 10 от „Живот втора употреба“

chitanka.info

Вчера с цел да спестя малко пари не се качих на тролея, а минах пеша направо през парка. Парите ми бяха крайно необходими за една малка гроздова, която си бях наумил да изпия в кварталния гараж на Кирето.

Вървейки през парка, си помислих, че няма да е лошо, ако вместо една малка гроздова изпия една голяма. Тази мисъл доста ме вдъхнови, ето защо тръгнах с наведена глава и с втренчен в краката си поглед. Надявах се преди мене през парка да е минал някой богат заплес, който да е изръсил едно левче (а защо не и две?!), аз да намеря левчето и хоп — малката гроздова ще порасне и ще стане голяма!

Обаче — ядец! Богатите заплеси явно не ходят пеша и не ръсят из парковете банкноти! С други думи — не намерих никакви левчета. Но намерих... Можете ли да си представите намерих четирилистна детелина!

Господи, как ѝ се зарадвах! Почувствах се като хлапе, на което току-що са му подарили камионче! На толкова години съм, а за първи път намирам четирилистна детелина — символът на щастието! Идеше ми да подскачам от радост! Или да пея! Или да целуна булдога, който в момента препикаваше липата в края на алеята!

След половин час, преливащ от емоции, седях в гаража на Кирето и си пиех малката гроздова заедно със съседа Петров — пенсиониран учител по биология. Той също беше спестил сума ти пари, защото решил да откаже цигарите и не си купил полагащия му се пакет „Арда“.

Разбира се, реших да му се похваля и гордо извадих скътаната в паспорта детелина. Той я погледна разсеяно и каза:

— Мутант!

— Как така — мутант?! — учудих се аз.

— Ами ей така — мутант! Все едно — теле с две глави! Настъпило е някакво объркване в гените ѝ и готово! Можеш да ми вярваш — цял живот към преподавал биология.

— Искаш да кажеш, че е изрод?!

— Точно това искам да кажа.

Въздъгнах разочаровано:

— Пък аз толкова ѝ се радвах, дявол да го вземе!

Пенсиониерият учител Петров отпи от ракията и мрачно рече:

— Моето момче, не си ли забелязал, че в живота често става така? Радваме се на нещо, радваме се, а в крайна сметка се оказва, че сме се радвали на някакъв изрод!

Станах и помолих Кирето да ми сипе още една малка. На вересия.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.